

Les 8 hores de durada ens ha trastocat els plans...no vols que tot plegat generi "mal rotlo" dins la colla. Ho saps, aquest serà un bon final de temporada. Coneixes més sobre l'organització de Xics, ja ets conscient de la gran tasca que cal, no deixes de sentir admiració per la quantitat d'hores que hi dediquen: els de comissions, junta, tècnica, pares, familiars... Els hi estàs agraït i els vols animar. Ja saps què faràs, escriuràs a la gent del Pati, els explicaràs a tots com t'ha transformat aquesta colla. El que has viscut amb ells el primer any. Potser més gent se

sentirà identificada. No citaràs noms, segur que molts s'hi sabran trobar i al capdavall és la colla sencera la que t'estimes...

Ara tornes a ser a plaça, al centre de la pinya. Mires els ulls dels baixos, captes la concentració d'en Rutano quadrant. Veus les presses de Mengana, enfaixant-se ràpid per entrar. Els tens a tots al cap. Comparteixes la barreja de temor i orgull dels pares de canalla, coneixes el sacrifici que fan tots a cada assaig. Saps de la suera dels de pinyes que han hagut de fer canvis al darrer moment. Els grallers es preparen per l'entrada, has

escollat altres tonades de gralla, però aquestes són les que t'agrada sentir. Tothom és al seu lloc. Segons i terços es descalcen. Les xiquetes ens suporten, es fa el silenci:

-Contraforts agafats!; les rengles ben rectes donant pit! ...agulles!; ...crosses!; ...laaaterals!; màimans!; angles!... anirà bé, molt bé, no ens hem girat i s'ha tancat tot molt suau, ja vénen els segons...

Vinga Xics, amunt!!

Raül Rodríguez

ARTICLES d'OPINIÓ

CIRC SI, PERÒ SENSE ANIMALS

Quan pensem en la paraula circ vénen a la ment imatges de nens, i no tan nens, embadalits amb els distints actes que realitzen els animals. Una tarda màgica amb pallasos, acrobàcies i malabarismes. Amb tot això últim hauríem de quedar-nos: amb l'espectacle portat a terme per tots aquells artistes que es dediquen a un espectacle d'innombrables anys de tradició com és el món del circ, no en el ridícul, el maltractament i la humiliació que es veuen sotmesos els animals que, no per voluntat pròpia, sinó imposada, es veuen forçats a realitzar una infinitat d'activitats gens comunes en el seu hàbitat natural. Imatges aquestes, que retingudes a través dels ulls d'un públic eminentment infantil,

deformen l'infant per a un posterior procés educatiu de respecte cap als animals. Entre els animals de circ són comuns la

presència de: lleons, tigris,

panteres, pumes, óssos, llops, elefants asiàtics i africans, rinoceronts, hipopòtams, zebres, , lleons marins, pingüins, lloros, cocodrils, , cavalls, mules, estruços, dromedaris, llepis, cabres, gossos, gats, porcs, conills i colomes entre uns altres. En fi, tot un *variopint* i curiós zoològic. A Espanya s'ha pogut constatar la presència d'alguns circs amb més de 10 elefants; veritable zoo del que també pot treure's profit en hores fora de les funcions. La majoria d'aquests animals són capturats del seu hàbitat natural, es venen de zoo a circ, de circ a zoo o de circ a circ. Tot això passa quan per raons de fallida o altres dificultats econòmiques no queden abandonats a la seva sort i han de ser els municipis i gents sensibles qui hagin de cuidar-se de la seva manutenció, situacions força comunes. Se'ls entrena, doma o per a actuar davant el públic, "és lamentable el fet que de deu animals capturats del seu hàbitat salvatge, només una mitjana d'un arribarà viu a la seva destinació final.

Els animals obligats a treballar en els circs ambulants, el nomadisme és una de les situacions que els caracteritza, són els més afectats. Aquests animals estan desplaçats constantment d'un costat a l'altre; d'un país a un altre, amb els bruscs canvis de temperatura i clima que són, en moltes ocasions, nocius per a la seva salut; després se'ls priva del recer necessari per a cobrir-se del sol, la pluja, el fred o la calor. El mitjà de transport majoritàriament utilitzat per a desplaçar a tot "el regne animal" que posseeixen els circs és els camions gàbia: estrets carromats que són simples gàbies de barrots de ferro de pocs o insuficients metres quadrats incapaços d'assumir un mínim de

confort on, per exemple, els grans felins deuen passar, condemnats, fins la resta dels seus dies.

El pitjor ocorre durant la temporada baixa, és a dir, quan els circs no es desplacen. Això els suposa un estrès més alt ja que estar durant hores, dies, setmanes i fins i tot mesos encadenats o engabiats sense poder moure's és una aberració. És cert que llavors els animals se senten alleujats al no haver d'entrenar o executar inútils i perillosos nombres *circuenses* davant el públic, com el conegut salt a través d'un cercle en flames de tigris i lleons. És sabut que als animals els espanta el foc, però precisament això forma part de l'espectacle, del "més difícil encara". Pot, no obstant, ser que aquests temps de descans del circ siguin el més penosos per als animals doncs és quan deuen aprendre nous nombres o exercicis. Presos en unes instal·lacions que deixen molt a desitjar on la falta d'higiene és molt notòria i privats d'aliments i aigua, si el comportament no és el "adequat" segons convingui al criteri de domadors, entrenadors o qui s'encarreguin d'ells. És corrent que presenten símptomes de estrès, avorriment i frustració, provocats per les innombrables hores d'aïllament i solitud en deplorables instal·lacions. Així han ocorregut casos de mutilació pròpia dels dits de mans en els micos, cops constants de cap, o el balanceig d'un costat a l'altre com fan els elefants (moviments estereotipats). "L'entrenament és una agressió psicològica i fisiològica de l'animal, on tècniques bàrbares són utilitzades. L'animal és forçat, per obligació, a adoptar comportaments anormals i artificials". Els entrenaments són més violents, com més perillosos siguin els animals.